703/04

Den 16. august 2004 blev i sag nr. 62.865:

xxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xxxxx
xxxxxx xxxxxxxx xxxx xxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Codan Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har anerkendt hans erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har i skrivelse af 12/12 2003 til nævnet redegjort for sagen således:

"Det er vores opfattelse, at forsikringstager bærer det fulde ansvar for uheldet.

Den 23.07.03 modtager vi krav fra modpartens selskab - der ligeledes er Codan - med opfordring til at anerkende ansvaret for et uheld, hvor forsikringstager er bakket ind i modparten.

Samme dag kontaktes forsikringstager telefonisk, og forsikringstager oplyser, at der er tale om 'svindel', ligesom han beder om kopi af modpartens anmeldelse og taksatorrapporten, se telefonnotat af d. 23.07.03.

Vi beder straks forsikringstager udfylde en skadeanmeldelse.

2. 62.865

Af modpartens anmeldelse fremgår, at 'N.s hvide varevogn kommer fra nedkørselsrampen (Klampenborgvej) og fletter ind foran mig idet jeg kommer rundt i rundkørslen. Idet han er ved selve indkørslen til p-kælderen blinker de røde advarselslamper som indikerer at bilen er for høj. Han bremser straks og sætter den i bakgear i samme sekund. Jeg når ikke at bakke før han buldrer ind i min front'. Modparten angiver derudover, at der findes et vidne til uheldet.

Ved brev af d. 04.08.03 medgiver forsikringstager uheldet, men gør gældende, dels at han ikke har bakket ind i modparten, men derimod at modparten er kørt ind i ham, dels at der ikke kunne konstateres nogen skade efter uheldet.

Modparten indhenter derfor erklæring fra vidnet, der ved brev af d. 28.08.03 oplyser, at 'bil nr. 3, varevogn stopper op, da han tilsyneladende finder ud af, at bilen er for høj til at køre ind i den lave parkeringskælder. Han begynder derfor at bakke, og ser ikke bil nr. 2, der holder umiddelbart bag varevognen.

Konklusion: Varevogn nr. 3 bakker ind i modpartens bil nr. 2'.

Vidnets forklaring er forelagt forsikringstager, der imidlertid fastholder, at der ikke skete skade ved kollisionen.

Vi skal herefter fastholde vores afgørelse, idet vi finder godtgjort, at forsikringstager først er stoppet grundet højden af sit motorkøretøj samt advarselslamperne, og derefter har bakket tilbage i modparten.

Vi lægger i denne henseende vægt på vidneforklaringen, der er i fuldstændig overensstemmelse både med skaderne på modpartens bil og modpartens forklaring, se dertil AK 56.477 og AK 57.424.

Da det herefter findes godtgjort, at forsikringstager er bakket tilbage i modparten, er det fast praksis, at forsikringstager som den bakkende part bærer det fulde ansvar, se dertil AK 47.500, AK 52.592, AK 56.312 og AK 56.371.

Policen er tegnet med præmietrinsregulering og selvrisiko ved skadesforløb."

I skrivelse af 13/1 2004 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Af den foreliggende taksatorrapport kan det udledes, at skadedatoen er angivet som 03.02.2003, og at reparationen er foretaget 07.02.2003.

Det kan på denne baggrund fastslås, at indklagede således allerede i februar måned har været fuldt ud bekendt med den mulige dækningsberettigede skade, og det må ligeledes lægges til grund, at indklagede har givet den pågældende anden forsikringstager tilsagn om skadens udbedring, uagtet klager ikke af indklagede var bekendtgjort med, at sagen overhovedet var anmeldt under den bestående forsikring, og at indklagede åbenbart havde accepteret dækning under forsikringen.

Klager havde tværtimod haft al mulig anledning til at indrette sig i tillid til, at det stedfundne uheld ikke kunne forventes at få nogen form for forsikringsmæssige følger. Det forekommer da også påfaldende, at taksatorrapporten angiver en skadedato, der ligger efter det pågældende uheld, og først og fremmest at de i uheldet involverede begge havde forvisset sig om, at ingen af bilerne havde lidt nogen form for overlast.

Som konsekvens heraf har klager ikke haft anledning til at sikre sig bevismæssigt. I forbindelse med klagers mellemkommende afhændelse af bilen, har indklagedes manglende underretning forud for skadens udbedring og forud for klagers salg af bilen indebåret, at klager er blevet frataget muligheden for bevismæssigt at underbygge, at skaden ikke kan henføres til uheldet den 22. januar 2003.

På denne baggrund gøres det gældende, at indklagede ved den stedfundne sagsbehandling har tilsidesat fundamentale retssikkerhedsmæssige garantier ved at fratage klager muligheden for bevis samt adgang til kontradiktion, og at dette forhold ydermere accentueres af indklagedes egen forsømmelse med hensyn til underretning af klager på et tidspunkt, det måtte stå klart for indklagede, at det kunne blive aktuelt at rejse krav mod klager, hvilket tidspunkt kan tidsfæstes til datoen for taksatorrapportens udarbejdelse den 3. februar 2003.

Det kan alene tilskrives indklagedes egne forhold, at underretning til klager først er givet den 23. juli 2003, og da den således udviste passivitet ikke på nogen måde kan betegnes som undskyldelig, idet forholdet tværtimod har afskåret klager fra at sikre sig i bevismæssig henseende, bør dette resultere i, at indklagede er nærmest til at bære følgerne af den således udviste passivitet.

Afslutningsvis finder jeg anledning til at påpege, at indklagedes sagsbehandling i allerhøjeste grad synes at bære præg af, at man ved den forudgående sagsbehandling har søgt at lade klager undgælde for den påpegede fejl og forsømmelse i forbindelse med sagsbehandlingen med det overordnede sigte at dække over egne sagsbehandlingsfejl, jfr. det således af indklagede anførte om 'krav fra modpartens selskab - der ligeledes er Codan'.

Som en yderligere skærpende omstændighed kan fremhæves, at indklagede - trods sagens indbringelse for Ankenævnet - har foranlediget den omtvistede fordring overgivet til inkasso, hvilket må antages at være i strid med såvel reglerne om god skik for finansiel virksomhed, jf. § 3 i bekendtgørelse 604 af 26. juni 2003 om god skik for finansielle virksomheder som reglerne for god advokatskik."

Hertil har selskabet i skrivelse af 20/1 2004 til nævnet anført følgende:

"Vi skal indledningsvist henvise til Ankenævnets vedtægter § 2, hvorefter forsikringstager alene kan klage over egne forsikringer, hvorfor klage over sagsbehandlingen for så vidt angår modpartens skade hører uden for nævnets kompetence.

For det tilfælde, at indlægget ikke afvises, henviser vi til modpartens skadeanmeldelse, hvoraf fremgår, at modparten alene har noteret navn og mobiltelefonnummer på forsikringstager, hvorfor vi har skrevet til modparten, idet vi ønskede registreringsnummer oplyst.

Modparten havde imidlertid ikke noteret dette, hvorfor vi i den efterfølgende periode har forsøgt at træffe forsikringstager telefonisk, hvilket imidlertid først har båret frugt d. 23.07.03, hvor skaden på forsikringstagerens bil er anlagt, se vedlagte kvitteringsbillede.

Vi kan derfor afvise, at vi har frataget forsikringstageren adgang til at føre bevis, idet vi for god ordens skyld bemærker, at en undersøgelse af forsikringstagerens bil under ingen omstændigheder vil kunne bidrage til afgørelse af skyldsspørgsmålet, ligesom det må anses for tvivlsomt, om undersøgelse af forsikringstagers bil ville kunne bidrage væsentligt til belysning af skaden på modpartens bil.

Skaden på modpartens bil er naturligvis udbedret efter taksators besigtigelse, da der på intet tidspunkt har været tvivl om, at der var tale om en dækningsberettiget kaskoskade, hvorimod skyldspørgsmålet naturligvis ikke på tidspunktet for udbedringen var afgjort, da vi ikke havde haft lejlighed til at høre begge parter.

For så vidt angår tilsidesættelse af 'fundamentale retssikkerhedsmæssige garantier' som følge af, at vi har udbedret skaden på modpartens bil, bemærkes dels, at skaden efter fast praksis er opgjort af taksator, dels at forsikringsbetingelserne ikke hjemler os mulighed for at udsætte reparation af modpartens bil, idet modparten har krav på kaskodækningen.

For så vidt angår spørgsmålet om kontradiktion, har vi naturligvis hørt forsikringstager inden skyldspørgsmålet blev afgjort, ligesom forsikringstager har modtaget taksatorrapport bilagt fotos, se notat af d. 31.07.03, tillige med den uvildige vidneerklæring, se vores brev af d. 04.09.03, hvilket er tilgået forsikringstager inden vores afgørelse af d. 15.10.03.

For så vidt angår taksatorrapporten, blev denne udarbejdet d. 03.02.03, hvorimod vi først modtog modpartens anmeldelse d. 04.02.03, …

Da taksator udfyldte datoerne i taksatorrapporten, havde vi således ikke modtaget skadeanmeldelse fra modparten med oplysning om datoen for færdselsuheldet, og vi minder om, at taksators vurdering af en anmeldt skade ikke udsættes på modtagelse af skadeanmeldelse af hensyn til korrekt datering af uheldet i taksatorrapporten, ligesom vi for god ordens skyld bemærker, at vi har vanskeligt ved at se relevansen af

spørgsmålet om datoerne i taksatorrapporten for spørgsmålet om skyldfordeling og skadens størrelse.

For så vidt angår inddrivelsen af forsikringstagers selvrisiko, tillægges klager til Ankenævnet i reglen opsættende virkning, hvilket imidlertid ikke indledningsvis er sket i denne sag, hvor der ikke umiddelbart fandtes at være rimelig tvivl om sagens udfald, se vores tidligere indlæg.

Vi har imidlertid efter omstændighederne stillet inddrivelse af selvrisiko i bero, se vedlagte brev af d. 16.01.04.

Vi finder fortsat, at vi har behandlet forsikringstager redeligt og loyalt, se Bkg. 604/2003 om god skik § 3, ligesom vi fastholder vores afgørelse."

Nævnet er forelagt de fotos, der er vedlagt sagen.

Nævnet udtaler:
Nævnet kan ikke kritisere, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar.

Nævnet bemærker endvidere, at selskabet i overensstemmelse med sædvanlig praksis har udbetalt erstatningen på basis af en taksering foretaget af selskabets taksator. Nævnet har på grundlag af de tilvejebragte oplysninger ikke fundet at kunne kritisere selskabets afgørelse, herunder selskabets sagsbehandling.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson